

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 14. juli 2022 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) — ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft mod Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

(Sag C-500/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – internationale aftaler – jernbanetransport – konvention om internationale jernbanebefordringer (COTIF) – fælles regler for kontrakten om anvendelsen af infrastruktur i international jernbanetrafik (CUI) – artikel 4 – bindende retsregler – artikel 8 – infrastrukturforvalterens ansvar – artikel 19 – andre søgsmål – Domstolens kompetence – beskadigelser af operatørens lokomotiver efter en afsporing – leje af erstatningslokomotiver – infrastrukturforvalterens forpligtelse til at erstatte lejeomkostningerne – kontrakt om udvidelse af parternes ansvar ved henvisning til national ret)

(2022/C 340/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft

Sagsøgt: Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at fortolke artikel 4, artikel 8, § 1, litra b), og artikel 19, § 1, i bilag E til konventionen om internationale jernbanebefordringer af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999, med overskriften »Fælles regler for kontrakten om anvendelsen af infrastruktur i international jernbanetrafik (CUI)«, når den forelægges en sag i overensstemmelse med artikel 267 TEUF.
- 2) Artikel 8, § 1, litra b), i bilag E til konventionen om internationale jernbanebefordringer af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999, skal fortolkes således, at infrastrukturforvalterens ansvar for materiel skade ikke omfatter de udgifter, som jernbanevirksomheden har afholdt for leje af erstatningslokomotiver i reparationsperioden for de beskadigede lokomotiver.
- 3) Artikel 4 og artikel 19, § 1, i bilag E til konventionen om internationale jernbanebefordringer af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999, skal fortolkes således, at kontraktparterne kan udvide deres ansvar ved at foretage en generel henvisning til national ret, hvorefter omfanget af infrastrukturforvalterens ansvar udvides, og hvor dette ansvar er betinget af culpa.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 18.1.2021